SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (tretji senat)

z dne 14. marca 2007 *

V zadevi T-107/04,

Aluminium Silicon Mill Products GmbH, s sedežem v Zugu (Švica), ki jo zastopata A. Willems in L. Ruessmann, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopa M. Bishop, zastopnik, skupaj z G. Berrischem, odvetnik,

tožena stranka,

ob intervenciji

Komisije Evropskih skupnosti, ki jo zastopata T. Scharf in K. Talabér Ricz, zastopnika,

intervenientka,

* Jezik postopka: angleščina.

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 2229/2003 z dne 22. decembra 2003 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve pri uvozu silicija s poreklom iz Rusije (UL L 339, str. 3),

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (tretji senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, V. Tiili, sodnica, in O. Czúcz, sodnik,

sodna tajnica: C. Kristensen, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 9. novembra 2005

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka je družba švicarskega prava, dejavna med drugim na področju prodaje in trženja polproizvodov iz silicija na trgu Skupnosti. Silicij nabavlja pri dveh proizvajalcih, družbi SUAL Kremny-Ural LLC (SKU) in družbi JSC ZAO Kremny (ZAO). Ti sta odvisni družbi družbe OAO SUAL (SUAL). Ker sta ta in tožeča stranka pod nadzorom istega delničarja, se pravi družbe SUAL International Ltd, sta družbi SKU in ZAO proizvajalca, povezana s tožečo stranko.

2 Silicij je proizvod, ki se trži v obliki kosov, kroglic, granul ali peska, proizvedenih v različnih kakovostnih razredih, ki se razlikujejo med drugim glede na vsebino železa, kalcija in glede na prisotnost drugih elementov v sledovih. Glede silicija, ki ima koncentracijo silicija od 95 do 99,99 % lahko za zadevni proizvod v tej zadevi označimo dve skupini uporabnikov na trgu Skupnosti: uporabniki v kemični industriji, v večini izdelovalci silicija, in uporabniki v metalurški industriji, ki proizvajajo aluminij.

3 Po pritožbi, ki jo je vložil EuroAlliages (povezovalni odbor industrije železnih litin), je Komisija z uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1972/2002 z dne 5. novembra 2002 (UL L 305, str. 1, v nadaljevanju: osnovna uredba) pričela protidampinški postopek glede uvozov silicija s poreklom iz Rusije. Obvestilo o začetku postopka je bilo objavljeno 12. oktobra 2002 (UL C 246, str. 12).

4 10. julija 2003 je Komisija sprejela Uredbo (ES) št. 1235/2003 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz silicija s poreklom iz Rusije (UL 173, str. 14, v nadaljevanju: začasna uredba). Komisija je na podlagi njene preiskave o dampingu in škodi v obdobju med 1. oktobrom 2001 in 30. septembrom 2002 (v nadaljevanju: obdobje preiskave ali OP) in potem, ko je preučila gibanja, ki se nanašajo na škodo med 1. januarjem 1998 in koncem obdobja preiskave (v nadaljevanju: obravnavano obdobje), določila 25,2 % začasno stopnjo protidampinške dajatve za uvoze silicija, ki vsebuje manj kot 99,99 mas. % silicija in ki se uvršča pod oznako KN 28046900, ki ima poreklo iz Rusije in ki prihaja od SKU in ZAO.

5 Začasna uredba prikazuje razvoj različnih ekonomskih kazalcev o položaju evropskega trga za silicij in tistih o ruskih proizvajalcih-izvoznikih in industriji Skupnosti, izmed katerih so nekateri podatki podani v nadaljevanju:

Tabela št. 1

Potrošnja Skupnosti (na podlagi obsega prodaje)

	1998	1999	2000	2001	OP
Tone	290.684	325.234	388.938	373.950	371.540
Indeks Razvoj	100	112 +12 %	134 +20 %	129 – 4 %	128 – 1 %

Tabela št. 3

Tržni delež uvoza iz Rusije (na podlagi obsega prodaje)

	1998	1999	2000	2001	OP
Odstotek trga EU	3,7	1,9	3,6	4,5	4,8
Razvoj (v odstotnih točkah)		– 1,8 %	+ 1,7 %	+ 0,9 %	+ 0,3 %

Tabela št. 4

Povprečna cena dampinških uvozov

	1998	1999	2000	2001	OP
V evrih	1048	963	1131	999	929
Indeks Razvoj	100	92 – 8 %	108 +17 %	95 – 12 %	89 – 7 %

Tabela št. 8

Obseg prodaje (industrije Skupnosti)

	1998	1999	2000	2001	OP
Tone	86.718	114.587	133.568	128.219	136.421
Indeks Razvoj	100	132 + 32 %	154 + 17 %	148 – 7 % (– 4 % glej spodaj točko 87)	157 + 6 %

Tabela št. 9

Prodajna cena silicija industrije Skupnosti

	1998	1999	2000	2001	PE
Evri na tono	1415	1184	1231	1271	1185
Indeks Razvoj	100	84 – 16 %	87 +4 %	90 +3 %	84 – 7 %

Tabela št. 10

Tržni delež (industrije Skupnosti)

	1998	1999	2000	2001	OP
Odstotek trga	29,8	35,2	34,3	34,3	36,7
Indeks	100	118	115	115	123

Tabela št. 12

Donosnost (industrije Skupnosti)

	1998	1999	2000	2001	OP
Donosnost (v odstotkih)	12,6	1,8	5,0	1,7	– 2,1
Razvoj		– 10,8 %	+ 3,2 %	– 3,3 %	– 3,8 %

6 Svet je 22. decembra 2003 sprejel Uredbo Sveta (ES) št. 2229/2003 uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve pri uvozu silicija s poreklom iz Rusije (UL L 339, str. 3, v nadaljevanju: izpodbijana uredba). Z izpodbijano uredbo so se uvedle 22,7-odstotne protidampinške dajatve na uvoze silicija, ki prihaja od družb SKU in ZAO.

Postopek in predlogi strank

7 Tožeča stranka je 16. marca 2004 v sodnem tajništvu vložila to tožbo.

8 Komisiji se je s sklepom predsednika tretjega senata Sodišča prve stopnje z dne 26. januarja 2005 dovolila intervencija v podporo predlogom Sveta. Vendar pa se je odpovedala predložitvi pisnih stališč.

9 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje (tretji senat) odločilo, da se začne ustni postopek in v okviru ukrepov procesnega vodstva pozvalo stranke, naj pisno odgovorijo na določena vprašanja. Stranke so se odzvale na poziv v predpisanem roku.

10 Stranke so podale ustne vloge in odgovore na vprašanja, ki jih je postavilo Sodišče prve stopnje na obravnavi z dne 9. novembra 2005.

11 Tožeča stranka predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

— razglasi tožbo za dopustno;

— razglasi izpodbijano uredbo za nično v delu, v katerem se je uvedlo dajatve na izvoze družb SKU in ZAO;

— Svetu naloži plačilo stroškov.

12 Svet predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

— zavrne tožbo;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Predlog za razglasitev ničnosti

13 Tožeča stranka v podporo svojemu predlogu za razglasitev ničnosti navaja pet tožbenih razlogov. Prvi, glede očitane napačne opredelitve „podobni proizvod“, se nanaša na očitno napako pri presoji in kršitev člena 1(4) in člena 6(7) osnovne uredbe. Drugi tožbeni razlog, glede določitve izvozne cene, se nanaša na kršitev člena 2(9) osnovne uredbe in člena 253 ES. Tretji tožbeni razlog, glede določitve obstoja znatne škode, se nanaša na kršitev člena 3(2) in (5) osnovne uredbe, členov 3.1 in 3.4 Sporazuma o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini 1994 (UL 1994, L 336, str. 103), ki je v prilogi 1A k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO), in člena 253 ES. Četrti tožbeni razlog, glede ugotovitve vzročne zveze med domnevno dampinškimi uvozi in škodo, se nanaša na kršitev člena 3(2), (6) in (7) osnovne uredbe, členov 3.1 in 3.5 Sporazuma o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini 1994, očitno napako pri presoji in kršitev člena 253 ES. Peti tožbeni razlog, glede načina, ki se je uporabil pri določitvi stopnje odprave škode, se nanaša na kršitev člena 3(3) osnovne uredbe in člena 253 ES.

14 Sodišče prve stopnje ugotavlja, da je treba najprej preučiti prvi del tretjega tožbenega razloga, in sicer kršitev osnovne uredbe pri ugotavljanju znatne škode v smislu člena 3 te uredbe in prvi del četrtega tožbenega razloga, in sicer kršitev osnovne uredbe zaradi domnevno nepravilne ugotovitve vzročne zveze med škodo, ki se je določila z izpodbijano uredbo, in dampinškimi uvozi.

Trditve strank

15 Tožeča stranka opozarja, da so glede na izpodbijano uredbo kazalci škode za industrijo Skupnosti med letom 1998 in 2000 kazali pozitiven razvoj, potem pa med letom 2000 in obdobjem preiskave negativen razvoj, še posebej glede cen. Trdi, da institucije Skupnosti niso opozorile na to, da je v obdobju od leta 1998 do leta 1999 ravno tako prišlo do pomebnejšega padca cen v industriji Skupnosti.

16 Glede ugotovitve v točki 44 izpodbijane uredbe, na podlagi katere so „med letom 2000 in OP […] skoraj vsi kazalci [položaja industrije Skupnosti] le nekoliko narasli, ostali nespremenjeni ali celo padli“ poudarja, da so bili edini kazalci, ki so kazali negativni razvoj, tisti o cenah, donosnosti in denarnem toku, medtem ko so preostali kazalci kazali samo pozitiven razvoj. V tem pogledu zlasti opozarja, da so se povečale proizvodnja in proizvodne zmogljivosti industrije Skupnosti. Med drugim poudarja, da je padec cen sovpadal z visokim povečanjem proizvodnje, proizvodnih zmogljivosti, obsega prodaje in tržnih deležov podjetij Skupnosti. Tako so imeli proizvajalci Skupnosti od njihovega obsega prodaje leta 1999 in v obdobju preiskave 32-odstotni oziroma 6-odstotni dobiček.

17 Glede trditve Sveta, da sta, ne glede na tri kazalce, omenjene zgoraj, stopnja in donosnost naložb tudi kazali negativen razvoj, tožeča stranka odgovarja, da naj bi bila to logična posledica dejstva, da je industrija Skupnosti med letoma 1998 in 2000 ogromno investirala, da bi kot odgovor na rast povpraševanja povečala svojo produktivnost, in da se ni mogla obdržati ta stopnja naložb v naslednjih letih, v katerih je prišlo do zmanjšanja povpraševanja.

18 Tožeča stranka meni, da zgoraj omenjene trditve kažejo, da Svet ni upošteval nekaterih naštetih dejavnikov in da ni pravilno presodil tistih, ki jih je upošteval, kar pomeni kršitev člena 3(5) osnovne uredbe.

19 Končno, tožeča stranka je med obravnavo navedla, da je ugotovitev v uvodni izjavi 46 izpodbijane uredbe, da se je tržni delež med letom 2000 in obdobjem preiskave industrije Skupnosti zmanjšal, napačna, saj ji podatki, podani v začasni uredbi, nasprotujejo.

20 Glede domnevno napačne presoje vzročne zveze tožeča stranka meni, da je sprememba povpraševanja po siliciju tista, ki je imela odločilno vlogo pri spreminjanju donosnosti industrije Skupnosti. Pozitivni razvoj med letoma 1998 in 2000, še posebej visoko povečanje proizvodnje in prodaje, naj bi se v glavnem pripisoval 32-odstotnemu povečanju povpraševanja po siciliju in ne odločitvam industrije Skupnosti, da bo investirala v nove proizvodne zmogljivosti.

21 Enako naj bi bil padec cen (in donosnosti) industrije Skupnosti med letom 2000 in obdobjem preiskave predvsem odsev zmanjšanja povpraševanja po siliciju in dejstva, da je industrija Skupnosti, s tem ko je vodila agresivno cenovno politiko, povečala svoj tržni delež na zmanjšanem trgu. Tožeča stranka dodaja, da je želja po tako hitrem povečanju obsega prodaje uporabnikom v metalurški industriji (edino tržišče za ruske uvoze silicija s poreklom iz Rusije, v nadaljevanju: ruski uvozi) seveda narekovala precejšen padec prodajnih cen in povzročila padec cen (za 19 %), ki naj bi bil bistveno večji kot padec cen ruskih uvozov (11 %). Tako ruski uvozi niso vplivali na prodajo in cene industrije Skupnosti.

22 Poleg tega navaja, da naj bi rast tržnega deleža ruskih proizvajalcev-izvoznikov med letom 2000 in obdobjem preiskave predstavljala samo polovico povečanega tržnega deleža proizvajalcev Skupnosti. V nobenem primeru ni verjetno, da bi lahko ruski proizvajalci-izvozniki s tržnim deležem, ki je manjši od 5 %, določili ceno na evropskem trgu.

23 Tožeča stranka trdi, da Svet v odgovoru na tožbo odločilnih dejstev ni niti izpodbijal niti obravnaval. Ta dejstva so naslednja: prvič, leta 2001 se je naraščanje povpraševanja iz kemične industrije ustavilo, in v obdobju preiskave je prodaja proizvajalcev Skupnosti uporabnikom iz kemične industrije bistveno padla. Drugič, v obdobju preiskave se je obseg prodaje proizvajalcev Skupnosti uporabnikom v metalurški industriji močno povečal. To naj bi bil eden izmed glavnih razlogov padca povprečne cene, ki jo je industrija Skupnosti zaračunavala. Tretjič, hkrati je prišlo do približno 10-odstotnega padca cen, ki so jih proizvajalci Skupnosti zaračunavali uporabnikom v metalurški industriji. Četrtič, je bil padec cen bistveno večji kot znižanje cen ruskih uvozov v istem obdobju.

24 Glede razmika med cenami, ki so jih zaračunavali ruski proizvajalci-izvozniki, in tistimi, ki so jih zaračunavali proizvajalci Skupnosti, tožeča stranka meni, da številni dejavniki, kot sta razlika v sestavi proizvodov ali razlika v cenah domačih proizvodov, pojasnjujejo to razliko.

25 Glede trditve Sveta, in sicer o domnevnem kumulativnem učinku nižjih cen, ki so jih med letom 2000 in obdobjem preiskave zaračunavali ruski proizvajalci-izvozniki, tožeča stranka ugovarja, da je bila raven ruskih cen že bistveno nižja od povprečne cene industrije Skupnosti v letu 2000 in da naj bi ruski uvozi predstavljali približno desetino tržnega deleža industrije Skupnosti, kar kaže, da cene ruskih uvozov niso bile pomemben konkurenčni dejavnik za cene industrije Skupnosti.

26 Končno navaja, da so institucije Skupnosti, s tem da niso predstavile dejstev v celoti in s tem da niso upoštevale vseh znanih dejavnikov, drugih kot dampinški uvozi, ki škodijo industriji Skupnosti, kršile člen 3(2), (6) in (7) osnovne uredbe.

27 Glede določitve znatne škode Svet poudarja, da čeprav je res, da je prišlo do večjega padca cen med letoma 1998 in 1999, so se cene nato povišale in se znova znatno znižale med letom 2001 in koncem obdobja preiskave. Ta drugi padec cen se je zgodil vzporedno s povečanjem ruskih uvozov. Meni tudi, da so imeli cene, donosnost in denarni tok med letom 2000 in obdobjem preiskave negativni razvoj. Poleg tega so se naložbe zmanjšale za 26 %, donosnost teh se je zmanjšala za 26,1 % in povrečne plače so se povišale za manj, kot je bila stopnja inflacije (manj kot 1 % na leto). Enako velja za vse preučeno obdobje.

28 Glede trditve tožeče stranke, da naj bi bil negativni razvoj ravni naložb in donosnosti naložb posledica večjih naložb v zmogljivosti proizvodnje (točka 17 zgoraj), Svet odgovarja, da je to neutemeljeno in napačno, glede na to da so proizvodne zmogljivosti redno naraščale do leta 2001.

29 Svet tudi poudarja, nasprotno od tega, kar trdi tožeča stranka, da ni bilo nobenega večjega povečanja obsega prodaje niti nobenega bistvenega povečanja tržnega deleža med letom 2000 in obdobjem preiskave. V tem obdobju se je obseg prodaje industrije Skupnosti povečal za 2 % in njen tržni delež za 2,4 odstotne točke. V tem pogledu je Svet na obravnavi izrecno priznal, da ima izpodbijana uredba napako v uvodni izjavi 46, v kateri se trdi, da se je tržni delež industrije Skupnosti znatno zmanjšal, vendar pa je trdil, da se je tožeča stranka na to dejstvo prvič sklicevala na obravnavi, kar pomeni, da je trditev prepozna in torej nedopustna v smislu člena 44 in člena 46 Poslovnika Sodišča prve stopnje.

30 Na splošno Svet meni, da so trditve tožeče stranke o kršitvi osnovne uredbe neutemeljene in da je pravilno preučil vse upoštevne dejavnike škode v uvodnih izjavah od 33 do 73 začasne uredbe in v uvodnih izjavah od 37 do 48 izpodbijane uredbe.

31 Poleg tega navaja, da tožeča stranka ne določa natančno niti dejavnikov, ki naj jih ne bi ocenil, niti tega, v čem naj opravljena ocena ne bi bila zadostna. V tem pogledu se sklicuje na sklep Sodišča z dne 1. februarja 1993 v zadevi Moat proti Komisiji (C-318/92 P, Recueil, str. I-481) in na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 12. januarja 1995 v zadevi Viho proti Komisiji (T-102/92, Recueil, str. II-17), v skladu s katerima je treba v tožbi natančno oblikovati trditve.

32 Glede vzročne zveze med škodo in dampinškimi uvozi Svet trdi, da razpoložljivi podatki nasprotujejo trditvi, da je industrija Skupnosti imela prevladujočo vlogo pri določanju prodajnih cen uporabnikom v metalurški industriji. Opozarja, da so bile povprečne ruske cene med letom 2000 in obdobjem preiskave neprestano nižje od povprečnih cen industrije Skupnosti in enako velja, če bi se upoštevala samo prodaja metalurški industriji.

33 Dalje izpodbija trditev tožeče stranke, da ruske cene niso mogle povzročiti padca cen industrije Skupnosti, ker so se zadnje bolj znižale kot ruske cene. V tem pogledu navaja, da so se v celem obdobju preiskave ruske cene znižale za 11 %. Poleg tega trdi, da sta za analizo vzročne zveze velikost padca cen pri dampinških uvozih in velikost padca cen, ki jih je zaračunavala industrija Skupnosti, nepomembni, ker je cena uvozov nižja od cene, ki jo je zaračunavala industrija Skupnosti. Glede na to, da je bila že leta 2000 raven ruskih cen občutno nižja od ravni cen industrije Skupnosti, in da se je nato še bolj znižala, bi bilo razumno misliti, da je cena ruskih uvozov vzrok padca cen Skupnosti.

34 Svet meni, da je trditev tožeče stranke, da je padec cen in donosnosti industrije Skupnosti med letom 2000 in obdobjem preiskave odsev zmanjšanja trga, neutemeljena. V tem pogledu poudarja, da se je obseg prodaje industrije Skupnosti rahlo povečal med letom 2000 in obdobjem preiskave. Iz tega sklepa, da padec povpraševanja ni vplival na prodajo industrije Skupnosti. Poleg tega naj bi bilo rahlo povečanje tržnega deleža industrije Skupnosti v zgoraj omenjenem obdobju logična posledica stabilnosti prodaje na zmanjšanem trgu. Ravno tako opozarja, da je tudi tožeča stranka pridobila tržne deleže v tem istem obdobju.

35 Svet tudi zanika učinek povečanja tržnega deleža industrije Skupnosti na cene, ki jih je ta zaračunavala. Trdi, da je Komisija v uvodni izjavi 52 začasne uredbe preučila to vprašanje in menila, da je industrija Skupnosti v letu 2001 izgubila obseg prodaje, ker je poskušala obdržati cene in je v obdobju preiskave pridobila izgubljeni obseg, tako da je prodajala po nižjih cenah. Na tej podlagi Svet meni, da se je industrija Skupnosti znašla v težavah zaradi ruske konkurence, za katero je bilo značilno, da je znatno nelojalno nižala cene in da je občutno povečala obseg prodaje uporabnikom v metalurški industriji. Skratka, povečanje obsega prodaje industrije Skupnosti in znižanje cen v obdobju preiskave naj bi bila protiukrepa, ki sta bila sprejeta kot odgovor na padec obsega, ugotovljenega leta 2001, in na novo znižanje ruskih cen.

36 Svet meni, da razpoložljivi podatki podpirajo njegov zaključek. Po njegovem mnenju tožeča stranka ne izpodbija, da so bile ruske cene vedno nižje od cen Skupnosti, pa tudi če naj bi se upoštevala samo prodaja industrije Skupnosti uporabnikom metalurške industrije.

37 Glede trditve tožeče stranke, da se z ruskimi uvozi ni mogel vršiti dejanski pritisk na cene industrije Skupnosti zaradi njihovega majhnega tržnega deleža, Svet navaja, da to ni upoštevno, saj so bili med letom 2000 in začetkom obdobja preiskave uvozi s poreklom iz Rusije vedno višji od stopnje *de minimis*.

38 Glede sklepanja tožeče stranke o vplivu padca povpraševanja po siliciju v kemični industriji, Svet trdi, da je to ravno tako napačno. V tem pogledu poudarja, kot je razloženo v uvodni izjavi 63 izpodbijane uredbe, da je prodaja industrije Skupnosti uporabnikom v kemični industriji padla za 4783 ton silicija v obdobju preiskave. Ta obseg je predstavljal samo 1,3 % celotne potrošnje v Skupnosti. Vendar pa naj bi se v istem obdobju uvozi s poreklom iz Rusije povečali na okoli 18.000 ton ali 4,8 %

celotne potrošnje v Skupnosti. Svet trdi, da ta prodaja in posledično padec povpraševanja po siliciju, namenjenem kemični industriji, ne moreta izpodbiti vzročne zveze med dampinškimi uvozi in škodo, ki jo je utrpela industrija Skupnosti.

39 Na splošno glede kršitve osnovne uredbe Svet navaja, da si je tožeča stranka napačno razlagala ta dokument. Po njegovem mnenju se s členom 3(2) osnovne uredbe od institucij ne zahteva, naj predložijo dejstva v njihovi celoti. Te določbe naj bi zavezovale institucije, da objektivno preučijo dejstva, kar pa naj bi naredile tako v izpodbijani uredbi kot v začasni uredbi. Meni tudi, da tožeča stranka ne določa dovolj natančno, katerih dejstev naj institucije ne bi predložile.

40 Komisija podpira trditve Sveta.

Presoja Sodišča prve stopnje

Prvi del tretjega tožbenega razloga, in sicer kršitev osnovne uredbe zaradi napačne presoje kazalcev škode v izpodbijani uredbi

41 Člen 3(2) osnovne uredbe določa:

„Določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje tako (a) obsega dumpinškega [dampinškega] uvoza in učinka dumpinškega

[dampinškega] uvoza na cene na trgu Skupnosti za podobne izdelke kot tudi (b) posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Skupnosti.“

42 Glede preiskave učinka dampinškega uvoza na zadevno industrijo Skupnosti člen 3(5) osnovne uredbe določa:

„[Ta preiskava] vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije […], velikost dejanske stopnje dumpinga [dampinga], dejanski in potencialni padec prodaje, dobičke, obseg proizvodnje, tržni delež, produktivnost, donosnost investicij, stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti, dejavnike, ki vplivajo na cene v Skupnosti, dejanske in potencialne negativne učinke na denarni tok, zalogo, zaposlovanje, plače, rast, sposobnost zbiranja kapitala ali investicij. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj ni, oz. niso odločujoči.“

43 V skladu z ustaljeno sodno prakso odločitev o škodi zajema presojo zapletenih ekonomskih vprašanj. Pri tej nalogi imajo institucije široko pooblastilo za odločanje po prostem preudarku (sodba Sodišča z dne 7. maja 1991 v zadevi Nakajima proti Svetu, C-69/89, Recueil, str. I-2069, točka 86, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 28. septembra 1995 v zadevi Ferchimex proti Svetu, T-164/94, Recueil, str. II-2681, točka 131). Sodišče Skupnosti mora torej omejiti svoj nadzor na preverjanje, ali so se spoštovala postopkovna pravila, ali je bilo dejansko stanje, na katerem temelji izpodbijana odločitev, pravilno ugotovljeno, ali ne gre za zmotno presojo tega dejanskega stanja in zlorabo pooblastil (zgoraj navedena sodba Sodišča prve stopnje Ferchimex proti Svetu, točka 67, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 28. oktobra 1999 v zadevi EFMA proti Svetu, T-210/95, Recueil, str. II-3291, točka 57).

44 V obravnavani zadevi je torej treba preveriti, ali je Svet med ugotavljanjem znatne škode industriji Skupnosti prekoračil široko pooblastilo za odločanje po prostem preudarku.

45 Uvodna izjava 44 izpodbijane uredbe, ki je ponovila uvodno izjavo 71 začasne uredbe, določa:

„[Glede] kazalcev škode […] je bil glavni del pozitivnega razvoja za industrijo Skupnosti v obdobju med letoma 1998 in 2000. Med letom 2000 in OP so skoraj vsi kazalci le nekoliko narasli, ostali nespremenjeni ali celo padli. V tem obdobju je znatna škoda, ki jo utrpela industrija Skupnosti, najbolj očitna."

46 Uvodna izjava 45 izpodbijane uredbe določa:

„[R]elativno dobre rezultate industrije Skupnosti do leta 2000 je treba neposredno pripisati odločitvam industrije Skupnosti, da vlaga v dodatne proizvodne obrate Skupnosti. V tem obdobju so se resnično povečali proizvodnja, proizvodna zmogljivost, obseg prodaje, tržni delež, zaposlenost in produktivnost industrije Skupnosti."

47 Za obdobje, ki sledi, torej za obdobje, zajeto med letom 2000 in obdobjem preiskave, Svet v uvodni izjavi 46 izpodbijane uredbe natančno določa:

„[P]oložaj industrije Skupnosti se je poslabšal, kot odraz vse večje prisotnosti poceni proizvodov dampinškega uvoza iz Rusije. Tržni delež, denarni tok, naložbe in donosnost naložb so se znatno zmanjšali.“

48 Svet v uvodni izjavi 47 izpodbijane uredbe poudarja, da „je poleg tega gibanje drugih kazalcev škode, zlasti zmanjšanje donosnosti in prodajnih cen, ki so prizadeli industrijo Skupnosti v obravnavanem obdobju, privedlo do sklepa, da je industrija Skupnosti utrpela znatno škodo.“

49 V uvodni izjavi 48 izpodbijane uredbe meni, da „je industrija Skupnosti utrpela znatno škodo v OP, zlasti glede cen in donosnosti“ in da „se potrdijo ugotovitve in sklep iz uvodnih izjav 71 do 73 začasne uredbe“.

50 Najprej tožeča stranka očita Svetu, da ni potrdil dejstva, da se padec cen, ki jih je zaračunavala industrija Skupnosti, ni zgodil samo med letom 2000 in obdobjem preiskave, ampak tudi med letoma 1998 in 1999.

51 Glede na podatke v začasni uredbi je v tem pogledu treba poudariti, da je cena, ki jo je zaračunavala industrija Skupnosti, najprej močno padla za 16 % v letu 1999, potem se je dvignila za 4 % v letu 2000 in za 3 % v letu 2001, nato pa padla za 7 % v obdobju preiskave. Tako je prodajna cena v obdobju preiskave samo padla na raven iz leta 1999 (glej tabelo št. 9 v točki 5 zgoraj).

52 Iz teh številk izhaja, da se je glavni padec cen, ki jih je zaračunavala industrija Skupnosti, zgodil v letu 1999 in ne med letom 2000 in obdobjem preiskave. Svet je v uvodni izjavi 44 izpodbijane uredbe menil, da je bil glavni del pozitivnega razvoja za industrijo Skupnosti v obdobju med letoma 1998 in 2000. Ta ugotovitev kaže na dejstvo, da je cena, ki jo je zaračunavala industrija Skupnosti, eden izmed dejavnikov, ki se upoštevajo v okviru presoje škode, in da sam po sebi v tem pogledu ni odločilen, saj lahko drugi dejavniki ne samo nadomestijo to poslabšanje, ampak tudi Svetu dopustijo mnenje, da se je položaj industrije Skupnosti izboljšal. Zato naj ne bi bilo mogoče iz tega, da v izpodbijani uredbi ni nakazano, da se je glavni padec cen, ki jih je zaračunavala industrija Skupnosti, zgodil v letu 1999, sklepati, da je ta uredba nezakonita, če se tudi upošteva dejstvo, ki izhaja iz začasne uredbe, da je v obdobju med letom 2000 in obdobjem preiskave ta cena tudi padla.

53 Vendar, ker je Svet menil, da je industrija Skupnosti utrpela znatno škodo v obdobju preiskave, zlasti glede ravni cen in donosnosti, je nasprotno od obdobja od leta 1998 do 2000 nujno presodil, da drugi dejavniki škode niso mogli izravnati padca cen in ugotovljene donosnosti v obdobju preiskave. Torej mora Sodišče prve stopnje preveriti, ali je, kot trdi tožeča stranka, Svet storil očitno napako pri presoji.

54 Glede obdobja, zajetega med letom 2000 in obdobjem preiskave, ki ustreza drugi polovici obravnavanega obdobja, Svet poudarja, da „so skoraj vsi kazalci le nekoliko narasli, ostali nespremenjeni ali celo padli“ in da „je v tem obdobju znatna škoda, ki jo je utrpela industrija, najbolj očitna“. Treba je ugotoviti, da s to trditvijo Svet nikakor ni pretehtal različnih dejavnikov škode, med katerimi je za nekatere priznal, da so bili pozitivni, tako da se s to trditvijo nikakor ne more dokazati obstoj znatne škode, ki jo je utrpela industrija Skupnosti med letom 2000 in obdobjem preiskave.

55 Res je, da je Svet v uvodni izjavi 46 izpodbijane uredbe med drugim menil, da se je položaj industrije Skupnosti med letom 2000 in obdobjem preiskave poslabšal, saj „so se tržni delež, denarni tok, naložbe in donosnost naložb znatno zmanjšali“. Svet je, kot tudi poudarja v uvodni izjavi 47 gibanje drugih kazalcev škode, zlasti zmanjšanje donosnosti in prodajnih cen, ki so prizadeli industrijo Skupnosti v obravnavanem obdobju, privedlo do sklepa, da je industrija Skupnosti utrpela znatno škodo.

56 Vendar, kot trdi tožeča stranka, je treba ugotoviti, prvič, da Svet, ko je tako sklepal, sploh ni navedel dejstva, da so bile v celotnem obravnavanem obdobju zabeležene številne izboljšave, včasih bistvene glede obsega proizvodnje (+34 %), zmogljivosti (+30 %), izkoriščenosti zmogljivosti (+3 %), obsega prodaje Skupnosti (+57 %), tržnega deleža (+23 % ali +6,9 %), zalog (–29 %), zaposlovanja (+16 %) in produktivnosti (+15 %) , in drugič, da tudi glede samega obdobja od leta 2000 do obdobja preiskave Svet ni opazil, da so nekateri nezanemarljivi kazalci kazali pozitiven razvoj. Tako je treba še posebej poudariti, da se je poleg manjšega izboljšanja položaja glede zaposlovanja in plač za 2 % povečal obseg prodaje industrije Skupnosti in tako dosegel rekordno višino 136.421 ton v obdobju preiskave, proizvodna zmogljivost pa je narasla za 2,5 %.

57 Nato je treba opozoriti, da Svet v uvodni izjavi 46 izpodbijane uredbe trdi, da so se med letom 2000 in obdobjem preiskave „tržni delež, denarni tok, naložbe in donosnot naložb […] znatno zmanjšali.“

58 V tem pogledu je tožeča stranka na obravnavi poudarila, da izpodbijana uredba v uvodni izjavi 46 napačno ugotavlja, da se je tržni delež industrije Skupnosti znatno zmanjšal.

59 Svet je priznal, da gre za napako, ampak meni, da se je ta trditev navedla prepozno in je torej Sodišče prve stopnje ne more upoštevati.

60 Treba je opozoriti, da iz člena 44(1)(c) v povezavi s členom 48(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje izhaja, da mora tožba vsebovati predmet spora in povzetek uporabljenih tožbenih razlogov in da navajanje novih razlogov v postopku ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom. Vendar pa je tožbeni razlog ali trditev, ki pomeni neposredno ali implicitno razširitev razloga, predhodno navedenega v tožbi, in je z njim v tesni zvezi, treba razglasiti za dopustnega (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 30. septembra 1982 v zadevi Amylum proti Svetu, 108/81, Recueil, str. 3107, točka 25; glej sodbi Sodišča prve stopnje z dne 20. septembra 1990 v zadevi Hanning proti Parlamentu, T-37/89, Recueil, str. II-463, točka 38, in z dne 17. julija 1998 v zadevi Thai Bicycle proti Svetu, T-118/96, Recueil, str. II-2991, točka 142 in navedena sodna praksa).

61 V obravnavani zadevi je treba poudariti, da se je tožeča stranka že v tožbi sklicevala na dejstvo, da izpodbijana uredba krši osnovno uredbo, zlasti zaradi napačne presoje gospodarskih kazalcev v okviru določitve škode (prvi del tretjega tožbenega razloga). Podrobneje je tožeča stranka v tožbi navedla, da „se v izpodbijani uredbi [ni] ozira[lo] na dejstvo, da [je] padec cen sovpada[l] z bistvenimi povečanji tržnih deležov podjetij Skupnosti“. Zadevno stališče, ki ga je podala tožeča stranka, se navezuje na tretji tožbeni razlog, na katerega se ta sklicuje od tožbe in gre tako za natančnejšo pojasnitev, ki je tesno povezana z argumentacijo, ki jo je tožeča stranka podala v okviru tega tožbenega razloga.

62 Zato je ta trditev dopustna.

63 Kot se Svet strinja, je trditev v izpodbijani uredbi, da „se je tržni delež [industrije Skupnosti] znatno zmanjšal“, očitno napačna in nasprotuje podatkom v začasni uredbi, katerih točnost je za stranki nesporna. Iz začasne uredbe izhaja, da se tržni delež ni zmanjšal in še manj znatno, vendar pa izhaja nasprotno, da se je bistveno povečal, in je v obdobju med 2000 in obdobjem preiskave narasel s 34,3 % na 36,7 % ali za 2,4 odstotne točke (glej tabelo št. 10 v točki 5 zgoraj).

64 Treba je torej ugotoviti, ali lahko ta napaka povzroči ničnost izpodbijane uredbe.

65 V tem pogledu se naj ne bi izpodbijalo, da je razvoj tržnega deleža industrije Skupnosti dejavnik, ki je bistvenega pomena, da bi se presodil obstoj znatne škode za to industrijo. Poleg tega je treba ugotoviti, da je Svet z opisom tega dejavnika tako, kot da se je „znatno zmanjšal“, ne samo podal opis razvoja tega dejavnika, ki nasprotuje resničnosti, ampak je temu elementu v svoji ugotovitvi o obstoju znatne škode, ki jo je utrpela industrija Skupnosti, nujno pripisal nezanemarljiv pomen.

66 Sodišče prve stopnje v teh okoliščinah, ne da bi bilo treba ugotoviti, ali opisane okoliščine v točkah od 54 do 56 zgoraj same po sebi zadoščajo, da se ugotovi, da je Svet storil očitno napako pri presoji obstoja te znatne škode, meni, da se je Svet, s tem da je napačno ugotovil dejansko stanje o razvoju tržnega deleža industrije Skupnosti v obdobju od leta 2000 do obdobja preiskave, ki je zanj tisto, v katerem je bila

utrpljena škoda najbolj očitna, opiral na očitno zmotno predpostavko za ugotovitev obstoja te škode, ki bi morala biti posledica tehtanja razvoja, tako pozitivnega kot negativnega, dejavnikov, za katere je menil, da so upoštevni. Upoštevajoč po eni strani to, da Sodišče prve stopnje ne sme nadomestiti presoje Sveta v zadevi s svojo, in po drugi strani to, da ni mogoče izključiti, da Svet ne bi ugotovil obstoja znatne škode, če te napake ne bi bilo, je treba izpodbijano uredbo razglasiti za nično zaradi tega razloga samega (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 2. maja 1995 v združenih zadeviah NTN Corporation in Koyo Seiko proti Svetu, T-163/94 in T-165/94, Recueil, str. II-1381, točka 115).

67 Vendar pa Sodišče prve stopnje meni, da je treba preveriti tudi prvi del četrtega tožbenega razloga glede vzročne zveze med padcem prodajnih cen industrije Skupnosti in ruskimi uvozi.

Prvi del četrtega tožbenega razloga glede kršitve osnovne uredbe zaradi napačne ugotovitve vzročne zveze med znatno škodo, ki jo je domnevno utrpela industrija Skupnosti, in dampinškimi uvozi

68 V skladu s členom 3(3) osnovne uredbe „se v zvezi z učinkom dumpinškega [dampinškega] uvoza na cene ugotavlja, ali je prišlo do znatnega nelojalnega nižanja cen zaradi dumpinškega [dampinškega] uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije Skupnosti, oziroma, ali tak uvoz kako drugače v pomembni meri pritiska na cene ali v pomembni meri preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo“.

69 Člen 3(6) določa:

„Na osnovi vseh zadevnih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2, je treba dokazati, da dumpinški [dampinški] uvoz povzroča škodo v smislu te uredbe. Konkretno to pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen, ugotovljeni v skladu s odstavkom 3, odgovorni za učinek na industrijo Skupnosti, kot ga predvideva odstavek 5, in da je ta učinek tako velik, da ga je mogoče označiti kot znatnega."

70 Končno, člen 3(7) določa:

„Razen dumpinškega [dampinškega] uvoza se preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji Skupnosti, s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje dumpinškemu [dampinškemu] uvozu v skladu s odstavkom 6. Dejavniki, ki jih je mogoče upoštevati v tem okviru, vključujejo […] zmanjševanje povpraševanja ali spremembe v potrošniških navadah […]"

71 Iz sodne prakse, navedene v točki 43 zgoraj, izhaja, da ugotovitev vzročne zveze med znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Skupnosti, in dampinškimi uvozi zajema presojo zapletenih ekonomskih vprašanj. Pri tej nalogi imajo institucije široko pooblastilo za odločanje po prostem preudarku in Sodišče Skupnosti mora torej omejiti nadzor na preverjanje, ali so se spoštovala postopkovna pravila, ali je bilo dejansko stanje, na katerem temelji izpodbijana odločitev, pravilno ugotovljeno, ali ne gre za zmotno presojo tega dejanskega stanja in zlorabo pooblastil.

72 Kakorkoli, Svet in Komisija imata dolžnost, da preverita, ali škoda, ki jo sprejmeta kot podlago, dejansko izhaja iz dampinških uvozov, in dolžnost, da ne upoštevata vsake škode, ki izhaja iz drugih dejavnikov, in zlasti ne tiste, ki ima vzrok v ravnanju proizvajalcev Skupnosti (sodba Sodišča z dne 11. junija 1992 v zadevi Extramet Industrie proti Svetu, C-358/89, Recueil, str. I-3813, točka 16).

73 Glede zadevnega primera je Svet v uvodni izjavi 46 izpodbijane uredbe za obdobje med letom 2000 in obdobjem preiskave natančno določil:

„[P]oložaj industrije Skupnosti se je poslabšal, kot odraz vse večje prisotnosti poceni proizvodov dampinškega uvoza iz Rusije. Tržni delež, denarni tok, naložbe in donosnost naložb so se znatno zmanjšali.“

74 Nato v uvodni izjavi 66 izpodbijane uredbe Svet trdi naslednje:

„[R]azlika[e] v ceni silicija, proizvedenega v Skupnosti, in silicija, uvoženega iz Rusije [je] v povprečju 11 % v [OP] […] kljub padcu cene industrije Skupnosti za 7 % med letom 2001 in OP. To jasno kaže učinek, ki so ga imele ruske cene na cene industrije Skupnosti.“

75 Glede na podatke v začasni uredbi (glej tabeli št. 4 in 9 v točki 5 zgoraj) je v tem pogledu treba opaziti, da je bil razmik med ruskimi cenami in cenami, ki jih je zaračunavala industrija Skupnosti med 1998 in 2000, in razmik, ki je obstajal med letom 2000 in obdobjem preiskave, podobno velik.

76 Vendar pa Svet in Komisija niti v izpodbijani uredbi niti v procesnih dokumentih izrecno ne trdita, da je bil padec cen industrije Skupnosti v letu 1999 (edini padec v obdobju med letoma 1998 in 2000) posledica nelojalnega nižanja ruskih cen. Svet v izpodbijani uredbi opisuje obdobje med letoma 1998 in 2000 celo kot obdobje, v katerem so bili rezultati industrije Skupnosti relativno dobri. Treba je tudi poudariti, da bistveno povečevanje razmika med povprečno ceno ruskih uvozov in tisto, ki jo je zaračunavala industrija Skupnosti med letoma 2000 in 2001, ni preprečila industriji Skupnosti, da dvigne povprečno ceno med letoma 2000 in 2001 (glej tabeli št. 4 in 9 v točki 5 zgoraj).

77 Tako, sklepanje v izpodbijani uredbi in podatki iz začasne uredbe dokazujejo, da je razmik cen samo eden izmed dejavnikov, ki se upošteva med preučevanjem vzročne zveze med ruskimi uvozi in zatrjevano škodo, in njegova prisotnost sama po sebi nikakor ne more dopustiti ugotovitve, da se je padec cen industrije Skupnosti v obdobju preiskave pripisoval edino ali v večini ruskim uvozom.

78 Svet in Komisija trdita, da škoda izhaja iz dampinških uvozov na naslednji način: leta 2001 se je industriji Skupnosti zmanjšal obseg prodaje, ker je poskušala obdržati cene in se postaviti po robu nižajočim se cenam silicija s poreklom iz Rusije. V obdobju preiskave se je končno morala industrija Skupnosti odzvati na pritiske na cene, da bi obdržala obseg prodaje, in je zato močno znižala svoje cene, kar je povzročilo izgubo donosnosti.

79 Tožeča stranka meni, da so institucije Skupnosti napačno pripisale zmanjšanje obsega prodaje industrije Skupnosti v letu 2001 in padec cen v obdobju preiskave ruskim uvozom. Niso se ozirale na učinke, prvič, zmanjšanja povpraševanja na trgu silicija, drugič, povečanja tržnega deleža industrije Skupnosti in tretjič okoliščine, da

se je velik del obsega, ki ga je prodala industrija Skupnosti uporabnikom v kemični industriji, v obdobju preiskave preusmeril k uporabnikom v metalurški industriji.

80 Treba je torej preučiti utemeljenost trditev tožeče stranke in vprašanje, ali so take, da bi dokazale, da je Svet prekoračil široko pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, ki ga ima v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 43 zgoraj.

— Zmanjšanje povpraševanja vseh uporabnikov

81 Med obravnavo je Svet v predlogih navedel, da tožeča stranka ni predložila argumentov o zmanjševanju povpraševanja na splošno, ampak samo o zmanjševanju povpraševanja uporabnikov v kemični industriji. Torej je sklicevanje tožeče stranke na to okoliščino prepozno in zato nedopustno.

82 Treba je ugotoviti, da je tožeča stranka v točki 44 tožbe poudarila, da „je padec cen (in donosnosti) industrije Skupnosti med letom 2000 in obdobjem preiskave predvsem odsev zmanjšanja povpraševanja po siliciju“.

83 Sledi, da je stališče Sveta glede dopustnosti trditev o zmanjšanju povpraševanja brez vsake podlage.

84 Glede utemeljenosti je treba opozoriti, da izpodbijana uredba ne vsebuje nobene analize razvoja povpraševanja, saj se je Svet v uvodni izjavi 48 te uredbe omejil na to, da je potrdil zaključek o škodi v začasni uredbi.

85 Iz začasne uredbe izhaja (glej tabelo št. 1 v točki 5 zgoraj), da se je potrošnja silicija v Evropski Uniji zmanjšala za 4 % v letu 2001, nato za 1 % v obdobju preiskave.

86 Ponovno je treba poudariti, da je izhodiščna točka Sveta, iz katere sklepa o škodi ruskih uvozov v obdobju, zajetim med letom 2000 in obdobjem preiskave, ta, da je leta 2001 industrija Skupnosti izgubila obseg prodaje, ko je poskušala obdržati svoje cene in se postaviti po robu nižajočim se cenam ruskih proizvajalcev-izvoznikov, kar je prisililo industrijo Skupnosti k znižanju cen, da bi končno v obdobju preiskave obdržala ali pridobila nazaj svoj obseg prodaje. Treba je torej preučiti, ali bi lahko Svet, ne da bi storil očitno napako pri presoji, pripisal padec obsega prodaje industrije Skupnosti v letu 2001 izključno ruskim uvozom, kljub dejstvu, da se je potrošnja Skupnosti v letu 2001 zmanjševala.

87 V tem pogledu je treba poudariti, da tabela št. 8 začasne uredbe (glej točko 5 zgoraj) vsebuje računsko napako, ki jo je Svet v odgovoru na pisno vprašanje Sodišča prve stopnje priznal, in da iz te popravljene tabele izhaja, da je obseg prodaje industrije Skupnosti v letu 2001 padel samo za 4 % in ne za 7 %, kot je bilo sprva prikazano v tabeli.

88 Ta popravek nakazuje, da padec obsega prodaje industrije Skupnosti v letu 2001 (–4 %) natančno odseva padec zmanjšanja povpraševanja (–4 %) in je torej videti, da je stopnja prodaje industrije Skupnosti samo rigorozno sledila splošnemu razvoju potrošnje Skupnosti. Zaradi te okoliščine se dvomi o trditvi Sveta, da je v letu 2001 prišlo do padca obsega prodaje industrije Skupnosti zaradi nelojalnega nižanja cen,

ki so jih obračunavali ruski proizvajalci-uvozniki, saj se za ta padec lahko najde smiselna razlaga v zmanjšanju povpraševanja Skupnosti. Treba je torej ugotoviti, da tega odločilnega elementa Svet ni upošteval.

89 Poleg tega je treba poudariti, da je industrija Skupnosti v letu 2001, kljub povišanju svojih cen za 3 %, obdržala tržni delež, medtem ko so povprečne cene ruskih uvozov padle za 12 %, kar naj bi dokazovalo, da ni nikakršnega večjega vpliva ravni cen ruskih uvozov na položaj industrije Skupnosti.

90 Sledi, da razvoj zadevnih kazalcev ne potrjuje trditve Sveta, da je bil padec obsega prodaje industrije Skupnosti v letu 2001, izključno posledica ruskih uvozov, ampak gre v podporo trditvi tožeče stranke, da je ta padec obsega prodaje bil v glavnem posledica zmanjšanja povpraševanja v letu 2001.

91 Glede obdobja preiskave je treba opozoriti, da je povpraševanje po siliciju padlo še dodatno za 1 %. Obseg prodaje in tržni delež industrije Skupnosti sta kljub temu narasla, za 6 % oziroma za 2,4 odstotne točke, in dosegla rekordno stopnjo.

92 Kakorkoli, Svet meni, da padec povpraševanja ni vplival na prodajo industrije Skupnosti, če se upošteva dejstvo, da se je dvignila, in da naj bi bilo povečanje tržnega deleža industrije Skupnosti med letom 2000 in obdobjem preiskave logična posledica stabilnosti prodaje na zmanjšanem trgu.

93 Ta trditev Sveta ne more uspeti. Na transparentnem in konkurenčnem trgu, kot je v skladu z izpodbijano uredbo silicijev trg, padec povpraševanja vrši pritisk na cene. Gospodarski subjekt, soočen s padcem povpraševanja, ima izbiro med zmanjšanjem obsega prodaje in znižanjem cen.

94 Med drugim je treba ugotoviti, da ni Svet predložil nobenega argumenta glede posebnih okoliščin, ki so industriji Skupnosti omogočale, da obdrži ali poveča obseg prodaje in hkrati obdrži raven cen pri soočanju s padcem povpraševanja v obdobju preiskave.

95 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da izpodbijana uredba vsebuje očino napako pri presoji, kolikor se Svet ni oziral na učinek zmanjšanja povpraševanja na položaj industrije Skupnosti.

— Povečanje tržnega deleža in obsega prodaje industrije Skupnosti

96 Tožeča stranka meni, da so institucije Skupnosti tudi storile napako pri presoji, ko se niso ozirale na logično povezavo, ki je obstajala med padcem cen industrije Skupnosti v obdobju preiskave ter povečanjem njene prodaje in tržnega deleža.

97 V tem pogledu je treba opozoriti, da se je v obravnavanem obdobju tržni delež, ki ga je imela industrija Skupnosti, povečal z 29,8 na 36,7 %, ali za 6,9 odstotne točke. Med letom 2000 in obdobjem preiskave, ko je bila po mnenju Sveta škoda najbolj očitna, je industrija Skupnosti na zmanjšanem trgu povečala obseg prodaje za 2 % in tržni delež za 2,4 odstotne točke (glej tabelo št. 10 v točki 5 zgoraj).

98 Izboljšanje prodaje v obdobju preiskave je bilo po mnenju Sveta rahlo in je pomenilo protiukrep, s katerim je industrija Skupnosti pridobila obseg, ki ga je izgubila v letu 2001, ko je poskušala obdržati cene pri soočanju z ruskimi uvozi (–4 %). Za povečanje obsega prodaje in tržnega deleža v obdobju preiskave naj ne bi bil potreben nikakršen padec cen, ta je bil izključno posledica nelojalnega nižanja ruskih cen.

99 Najprej, iz popravljenih podatkov v tabeli št. 8 začasne uredbe izhaja (glej točko 87 zgoraj), da v obdobju preiskave industrija Skupnosti ni samo pridobila obsega prodaje, ki ga je izgubila v letu 2001 (–4%), ampak je, s tem da je imela 6 % rast obsega, dosegla v celem obravnavanem obdobju rekordno raven.

100 Enako velja za tržni delež industrije Skupnosti, ki je bil leta 2001 stabilen, v obdobju preiskave pa se je izboljšal za 2,4 odstotne točke (s 34,3 na 36,7 %) in je tudi dosegel rekordno raven.

101 V obravnavani zadevi je Industrija Skupnosti tako povečala prodajo na zmanjšanem trgu in med letom 2000 in obdobjem preiskave povečala svoj tržni delež za delež, ki je bil enak polovici celotnega tržnega deleža ruskih proizvajalcev-izvoznikov.

102 Svet zanika, da je padec cen industrije Skupnosti pomenil konkurenčno prednost, ki je industriji Skupnosti omogočil, da doseže ta rezultat. Po mnenju Sveta je bil padec cen izključno protiukrep zoper nelojalno nižanje ruskih cen, da bi se izognili izgubam obsega prodaje. Vendar pa niti Svet niti Komisija nista predložila nobenega

argumenta, da bi se razložilo, kako bi bilo mogoče, da bi industrija Skupnosti na zmanjšanem trgu med letom 2000 in obdobjem preiskave, ne da bi znižala cene, povečala tržni delež za 2,4 odstotne točke.

103 Treba je opozoriti, da Svet opira sklepanje na trditev, prvič, da je zaradi nelojalnega nižanja ruskih cen leta 2001 industrija Skupnosti izgubila obseg prodaje, in drugič, da je bila zato v obdobju preiskave prisiljena drastično spustiti cene, da bi se izognila zmanjšanju obsega prodaje ali pa da bi pridobila obseg prodaje, ki ga je izgubila leta 2001.

104 Kot je bilo prikazano v točki 88 in naslednjih, je izhodiščna točka te trditve napačna, ker Svet ni upošteval verjetne razlage, da se je zmanjšanje obsega prodaje v letu 2001 (–4 %) pripisovala izključno ali v večini zmanjšanju povpraševanja (–4 %), in ker ravno tako ni predložil veljavnih trditev, da bi se ta razlaga izpodbila.

105 Glede na to da sklepanje Sveta sloni na domnevi, da je industrija Skupnosti zavzela obrambni pristop, da bi obdržala obseg prodaje, je glede na 6-odstotno povečanje v obdobju preiskave, ki se ne more opredeliti kot preprosto obdržanje obsega, to sklepanje neučinkovito. To povečanje je več kot nadomestilo 4-odstotno izgubo v letu 2001, tako da je industrija Skupnosti med letom 2000 in obdobjem preiskave povečala obseg prodaje za več kot 2 %.

106 Torej je treba ugotoviti, da Svet in Komisija ne predlagata nobenega veljavnega argumenta, s katerim bi se lahko pokazalo, da je bilo bistveno povečanje tržnega deleža industrije Skupnosti na zmanjšanem trgu v obdobju preiskave možno brez konkurenčne prednosti, ki jo je podelilo znižanje njenih cen.

107 Glede analize učinka povečanja obsega prodaje in tržnega deleža med letom 2000 in obdobjem preiskave na položaj industrije Skupnosti se Svet v uvodni izjavi 46 izpodbijane uredbe omejuje na trditev:

„[P]oložaj industrije Skupnosti se je poslabšal, kot odraz vse večje prisotnosti poceni proizvodov dampinškega uvoza iz Rusije. [Njen] tržni delež se je znatno zmanjšal."

108 Glede na dejstvo, da se je tržni delež industrije Skupnosti med letom 2000 in obdobjem preiskave bistveno povečal in ne „znatno zmanjšal", je treba ugotoviti, da Svet v izpodbijani uredbi ne samo, da ni obravnaval vprašanja, ali je bil padec cen nujni pogoj za povečanje obsega prodaje in tržnega deleža in ali je pri padcu cen šlo za škodo, ki je bila posledica ravnanja industrije Skupnosti v smislu sodbe Extramet Industrie proti Svetu, točka 72 zgoraj, ampak v teh okoliščinah pripisuje ruskim uvozom neobstoječ dejavnik škode.

109 Torej je treba ugotoviti, da je Svet v okviru izpodbijane uredbe med preučevanjem vzročne zveze med povečanjem tržnega deleža in obsega prodaje industrije Skupnosti ter padcem cen, ki jih ta zaračunava, storil očitno napako pri presoji.

– Preusmeritev prodaje industrije Skupnosti od uporabnikov v kemični industriji na uporabnike v metalurški industriji

110 Tožeča stranka navaja, da je Svet v izpodbijani uredbi napačno menil, da padec nakupov silicija, ki so jih opravile stranke iz kemične industrije, ni prispeval k škodi,

ki jo je utrpela industrija Skupnosti, in da je zato ta uredba nepravilno pripisala učinke tega padca ruskim uvozom s poreklom iz Rusije.

111 Uvodoma je treba opozoriti, da je v uvodnih izjavah 63 in 64 izpodbijane uredbe določeno:

„V obdobju od leta 2000 do OP, ko je trend škode pokazal izrazit padec pri cenah in donosnosti, je prodaja uporabnikom v kemični industriji upadla za približno pet tisoč ton (–7,0 %), povprečna cena pa se je povečala za 14 EUR na tono (+1,1 %). Primerjalne številke za skupno prodajo kažejo povečanje za približno tri tisoč ton (+2,1 %) in padec povprečne cene za 46 EUR na tono (–3,7 %).

Zato ni razloga za domnevo, da je škodo, ki jo je utrpela industrija Skupnosti, povzročilo zmanjšanje prodaje strankam v kemični industriji. Pravzaprav glede na naravo utrpele škode velja ravno nasprotno.“

112 Iz podatkov v uvodni izjavi 61 izpodbijane uredbe in tabeli št. 8 začasne uredbe (glej točko 5 zgoraj) izhaja, da se je prodaja industrije Skupnosti uporabnikom v kemični industriji, ki v večini uporabljajo silicij visoke kakovosti, v letu 2001 počasi zmanjševala (–0,6 % ali –445 ton) in da se je zgodil bistveni padec v obdobju preiskave (–6,4 % ali –4783 ton). Nasprotno pa se je prodaja uporabnikom iz metalurške industrije, ki v večini porabljajo silicij stanadardne ali osnovne kakovosti, v letu 2001 najprej zmanjšala (–8,4 % ali –4904 ton), nato pa se je v obdobju preiskave pokazalo zelo močno povečanje (+24,1 % ali +12.958 ton). Del obsega prodaje indu-

strije Skupnosti uporabnikom v kemični industriji glede na celotni obseg skupnostne prodaje silicija je padel z 58 % v letu 2001 na 51 % v obdobju preiskave, glede njene prodaje uporabnikom v metalurški industriji pa je narasel z 42 na 49 %.

113 Ni sporno, da je povprečna cena silicija, po kateri je tema skupinama uporabnikov prodajala industrija Skupnosti, različna in da se je v obdobju preiskave, kot izhaja iz podatkov omenjenih v točki 112 zgoraj, povišala na 1301 evrov na tono za silicij, ki se je prodal uporabnikom v kemični industriji, in na 1063 evrov na tono za silicij, ki se je prodal uporabnikom v metalurški industriji. Sledi, da je v tisti točki opisani bistveni razvoj dela prodaje silicija industrije Skupnosti, ki je po eni strani namenjen uporabnikom v kemični industriji in po drugi strani uporabnikom v metalurški industriji glede na celotno prodajo silicija nujno vplival, navzdol, na izračunavanje povprečnih cen v obdobju preiskave vsega silicija, ki ga je ta prodala.

114 V skladu s trditvami tožeče stranke, ki jih je predložila med upravnim postopkom in katerih Svet ni izpodbijal, je bila ta preusmeritev prodaje popolnoma neodvisna od uvozov s poreklom iz Rusije. Poleg tega je bilo v postopku pred Sodiščem prve stopnje razkrito, da je bil edini primer ruskih prodaj uporabnikom v kemični industriji, ki je bil znan institucijam, vzorec 200 ton, količina, ki je zanemarljiva v primerjavi z obsegom prodaje industrije Skupnosti tej skupini uporabnikov (69.652 ton v obdobju preiskave). Poleg tega Svet ne izpodbija, da je bil razlog zmanjšanja obsega prodaje uporabnikom v kemični industriji zmanjšanje njihovega povpraševanja.

115 Sledi, da je Svet v izpodbijani uredbi storil očitno napako pri presoji, ko je preučeval učinek zmanjšanja povpraševanja uporabnikom v kemijski industriji, spremljajočega padca prodaje tej skupini uporabnikom in hkratnega povečanja prodaje uporabnikom v metalurški industriji, na povprečne cene, ki jih zaračunava industrija Skupnosti.

116 Iz vsega prej navedenega izhaja, da ko je Svet v analizi presodil, da obstaja vzročna vez med ruskimi uvozi in škodo, ki jo je domnevno utrpela industrija Skupnosti, je storil očitne napake pri presoji, s tem da ni upošteval nujnega vpliva, prvič, zmanjšanja povpraševanja na obseg prodaje industrije Skupnosti med letom 2000 in obdobjem preiskave, drugič, povečanja njenega tržnega deleža in obsega prodaje med letom 2001 in obdobjem preiskave na raven cen, ki jih je ta zaračunavala, in tretjič, spremembe strukture njene prodaje med letom 2001 in obdobjem preiskave na velikost padca povprečnih cen njene prodaje. S tem neupoštevanjem je zato neizbežno pripisal ruskim uvozom neugodne učinke za industrijo Skupnosti, ki pa so bili neodvisnega izvora.

117 Treba je ugotoviti, prvič, da zgoraj omenjene napake potrjujejo glavno trditev institucij, na kateri temelji vzročna zveza, in drugič, da osnovna uredba izrecno omenja zmanjševanje povpraševanja in spremembe v potrošniških navadah kot dejavnika, katerih učinek na škodo se mora preveriti, da se ne pripišeta dampinškim uvozom.

118 Glede na zgoraj navedeno, je treba presoditi, da očitne napake pri presoji, ki jih je Svet storil pri analizi vzročne zveze v izpodbijani uredbi, pomenijo kršitev osnovne uredbe.

119 Iz vseh zgoraj navedenih stališč izhaja, da je treba tretji in četrti tožbeni razlog sprejeti. Zato je treba izpodbijano uredbo razglasiti za nično, kolikor se nanaša na tožečo stranko, ne da bi bilo treba preučiti njene preostale tožbene razloge in trditve.

Stroški

120 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se stranki, ki z zahtevkom ni uspela, naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Na podlagi prvega pododstavka člena 87(4) Poslovnika države članice in institucije, ki so se kot intervenientke udeležile postopka, nosijo svoje stroške. Svet ni uspel, zato se mu naloži plačilo njegovih stroškov ter stroškov tožeče stranke. Komisija nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (tretji senat)

razsodilo:

1. **Člen 1 Uredbe Sveta (ES) št. 2229/2003 z dne 22. decembra 2003 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve pri uvozu silicija s poreklom iz Rusije se razglasi za ničen, kolikor določa protidampinško dajatev tožeči stranki.**

2. **Svet nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila tožeča stranka.**

3. Komisija nosi svoje stroške.

Jaeger Tiili Czúcz

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 14. marca 2007.

Sodni tajnik Predsednik

E. Coulon M. Jaeger